

РЕШЕНИЕ

№ 753

гр. София, 07.01.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 12 състав, в публично заседание на 27.10.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Наталия Ангелова

при участието на секретаря Цонка Вретенарова, като разгледа дело номер **6528** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Съдебното производство по делото е по реда на чл.145 и следващите от АПК.

Делото е образувано по жалба на Д. И., гражданка на Република М., [дата на раждане] чрез адв. М., срещу заповед № 513з-6022/20.05.2025г., издадена от С. С., в качеството му на началник на отдел Миграция - СДВР.

С жалбата се иска от съда да постанови отмяната на оспорения акт по съображения, че изводите на органа са неправилни, актът е постановен при допуснати нарушения на процесуалните правила и в противоречие с материалния закон, приложени са писмени доказателства, направено е и допуснато от съда искане за разпит на свидетели. Претендира се нарушение на чл.35 АПК, тъй като проверката на адреса била правена през работно време и неправилна преценка на доказателствата. Прави искане и за присъждане на разноски за адвокатско възнаграждение и държавна такса.

Пред съда жалбата се поддържа чрез адв. А., която в ход по същество претендира и основателност на жалбата въз основа на събраните в хода на съдебното производство гласни доказателствени средства - изнесеното от свидетелите В. С. В. и А. Г. Г.. Поддържа искането за отмяна на заповедта, да върне преписката на административния орган за ново произнасяне по заявлението на оспорващата за предоставяне на право на продължително пребиваване. Претендира присъждане на разноски по списък - за държавна такса и и за адвокатско възнаграждение по договор - - в размер на 600 лв., платени в брой и 10 лв. за държавна такса.

ОТВЕТНИКЪТ - началникът на Отдел Миграция - СДВР, представи административната преписка, в писмени бележки чрез юрк. А., е изразил становище за неоснователност на жалбата, претендира законосъобразност на оспорената заповед на всички основания по чл.146

АПК иска от съда да отхвърли жалбата. , претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение, в условията на евентуалност прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение - да бъде присъдено в минимален размер.

Административен съд София - град, като обсъди доказателствата по делото, взе предвид доводите и възраженията на страните, извърши дължимата служебна проверка на оспорения акт на основанията по чл.146 АПК, от фактическа и правна страна приема за установено следното:

По допустимостта на жалбата:

Жалбата е подадена като електронен документ в съда на дата 09.06.2025г., а оспорената заповед е връчена на дата - 27.05.2025., с оглед на което жалбата е подадена в срок, същата е процесуално допустима.

Разгледана по същество е основателна.

С оспорената по делото заповед № 513з-6022/20.05.2025г., издадена от инспектор С., в качеството му на началник на отдел Миграция - СДВР, е разгледано подаденото от Д. И. заявление от 19.03.2025г. за предоставяне на право на продължително пребиваване. Със заповедта е постановен отказ за предоставяне на право на продължително пребиваване на чужденец в Република България в производство по чл.26, ал.1 от Закона за чужденците в Република България, във връзка с чл.10, ал.1, т.23 от същия закон - в хипотезата "когато чужденецът .. е декларирал неверни данни", на основание, че при извършена на 14.05.2025г. около 11:30 ч. на декларирания адрес, Д. И. (молдовска гражданка от български произход), не е установена на адреса. Съгласно чл.26, ал.11 ЗЧРБ, отказът за издаване на разрешение подлежи на обжалване пред съда по реда на АПК.

При служебната проверка по [чл. 168, ал. 1](#), вр. [чл. 146, т. 1 от АПК](#) съдът установи, че отказът е издаден от компетентен орган по [чл. 44, ал. 1 от ЗЧРБ](#), предвид уредената в същата норма легална възможност за делегиране на правомощия, сторено със Заповед № 513з-2396 от 24.03.2021 г., с която директорът на СДВР е оправомощил началник отдел "Миграция" – СДВР да издава отказ по чл.23, ал.7 ЗЧРБ и представено удостоверение от Отдел Човешки ресурси, според който издателят на заповедта заема длъжността, оспорената заповед е издадена от главен инспектор С., на основание заместване на титуляра, възложено с изрична заповед на директора на СДВР.

Спазени са и изискванията за писмена форма, за фактически и правни основания от формална страна като съдържание на оспорената заповед. Не са допуснати процесуални нарушения: относно срока на разглеждане на заявлението, който е удължен по чл.14, ал.2 ППЗЧРБ, както и задължението на административния орган да събере доказателства и изясни всички относими обстоятелства. Така е назначена експертиза на оригинала на акта за раждане на оспорващата, извършена а проверка на адреса, заявен по декларацията.

От фактическа страна правният спор се свежда единствено до предпоставката за издаване на исканото разрешение за адрес, на който ще пребивава в страната и изводът който е формиран от фактическа страна въз основа на извършената проверка, че оспорващата не живее на декларирания адрес, съставлява основание да бъде постановен отказ по заявлението. по чл.10, ал.1, т.23 да бъде постановен отказ - изрично е посочена хипотезата - декларирал неверни данни.

Постановеният отказ с оспорената заповед е на правно основание по чл.26, ал.1, вр. чл.10, ал.1, т.23 ЗЧРБ - отказва се издаване на разрешение за пребиваване и продължаване на срока на разрешение за пребиваване, в случаите по чл.10, ал.1, в изрично посочени хипотези, сред които и

по т.23, на която се основава процесният отказ, - в хипотезата по последната разпоредба : " когато .. е декларирал неверни данни".

Оспорващата Д. И., родена на 22.10.2002г., е гражданка на РЕПУБЛИКА М.. Същата на основание българския си произход, по който въпрос не се спори по делото, е подала на дата 19.03.2025г. заявление, с което на правно основание чл. 24, ал.1, т.5 ЗЧРБ, и във връзка с чл.11, ал.5 ППЗЧРБ , иска да ѝ бъде предоставено право на продължително пребиваване в страната.

Към заявлението са приложени всички изискващи се документи:: копие на страница със снимка на паспорт № АВ0603449, валиден до 02.05.2029г. и положен печат за влизане в страната, в превод удостоверение за раждане и свидетелство за съдимост -143344/19.12.2025г.; Трудов договор № 371/07.03.2025г. с „АН-МАРИ БГ“ ЕООД; Полица за медицинска застраховка валидна до 16.03.2026 г.

Представена е и декларация за адрес от В. С. В., според който ще осигури на оспорващата Д. И. за целия период на пребиваването ѝ в страната жилище на адрес Район Л., блок 789А, ет 3, ап.8, както и издръжка, финансови разходи за храна и здравно обслужване, включително и медицинско обслужване, декларира също, че Д. И. ще бъде адресно регистрирана на посочения адрес, и декларацията се издава да послужи навсякъде, където е необходимо.

При проверката на адреса на дата 14.05.2025г. около 11:30ч. , съгласно докладна записка полицейски органи при СДВР, в апартаментата не е намерен никой, водени са разговори със съсед от ап.7, по нейно изявление в ап.8 не живеел никой и се извършвали ремонтни работи; воден бил разговор с А. Г., съсед от ап.9 , който заявил, че никога не е виждал търсената чужда гражданка, за последните месеци виждал само собствениците на жилището - В.; от разговор с домоуправителката, същата заявила, че не е виждала чуждата гражданка, на адреса никога не е живяно и в момента се извършвал ремонт, собственик бил В. В.. При проведен разговор с В. В., същият заявил пред полицейските органи, че жилището в момента е в ремонт, но до две седмици ще бъде обзаведено и готово за живеене, В. В. обяснил също, че Д. И. е негова приятелка, с която ще живеят на този адрес, жилището е с обща площ от 125 кв.м- и ще живеят само двамата.

Данните от проверката са преценени единствено относно обстоятелството, че при проверката на адреса, Д. И. не установена, но били проведени разговори със съсед и домоуправителя на входа, които заявили, че собственик на апартаментата е В. В., апартаментът се ремонтирал и никой не е живял в него, не са виждали търсената чужда гражданка на адреса. Обсъдено е изявлението на В. В., че жилището в момента се ремонтира, след две седмици ще бъде готово за живеене, както и , че Д. И. е негова приятелка и ще живеят заедно на посочения адрес.

Пред съда са разпитани свидетелите В. В. и А. Г., последният съдът от ап.89, дал сведение при проверката на 14.05.2025г. от полицейските органи.

Свидетелят Г. заяви пред съда, че не познава лично оспорващата, визуално я знае, и са съседни, познават се като съседни, може би от началото на лятото. Живеят на едни етаж, в ап. 8 живеят "тя и нейният приятел, който е собственик на жилището", знае кой е приятеля на оспорващата, посочи конкретния адрес. Свидетелят е търсен от служители на Отдел Миграция и го питали дали познавал жена, която живее в съдения апартамент, но тогава те били в ремонт и влизали хора непрекъснато, свидетелят казал, че не я познава. Впоследствие разбрал, че всъщност тя живее там,у, На въпрос от кога пребивават в жилището - свидетелят заяви, че не може да каже, - от края на пролетта, началото на лятото, о не може да каже дата, но в момента живеели там.

Свидетелят В. В. потвърди пред съда за проверката от полицейските органи през м. май - получил телефонно обаждане по време, когато бил на работа., а във вайбър-групата на входа получил съобщение - в блока има ли живуща Б., като не разбрал за какво става въпрос. Разбрал от съседни, че търсели оспорващата, проста са объркали името. Свидетелят при разговора с полицейските

органи потвърдил, че "тя" живее при мен, но им обяснил, че пребивават там, но апартамента все още не бил завършен, тъй като сглобявал мебели и бил в ремонт. Пребивавали в холната част на апартамента, където имали диван, разпънат. Свидетелят бил собственик на апартамента още от 2020г., но едва сега го ремонтирал, останало обзавеждането и довършителни дейност. Потвърди пред съда, че и към настоящия момент – датата на последното съдебно заседание, живеят на адреса.

Съдът намира, че неправилно са преценени данните от проверката, следвало е при съмнение относно изявленията на В. при разговора с полицейските органи, да бъде извършена проверка и във време, в което обичайно работещите могат да бъдат намерени в жилищата си.. Така е видно от представения трудов договор, че оспорващата работи като сервитьор в пицария в кв. Г. М. в [населено място], при работно време 8 ч. на ден, при което е житейски възможно към часа на проверката 11:30 ч. и на дата 14.05.2025г. - работен ден, същата да не е намерена на адреса, тъй като е на работа. От свидетелските показания по делото съдът приема за установено, че оспорващата Д. И. е живяла и живее на адреса по декларацията на В. В..

Въз основа на така изложеното по фактите, съдът приема за установено, че Д. И. живее на декларирания адрес от В. В. по декларацията му, приложена към заявлението ѝ от 19.03.2025г. за издаване на разрешението за пребиваване в страната.

При така установеното по фактите, съдът формира извод, за несъответствие на оспорената заповед с материално-правното основание за така постановения отказ - по чл.10, ал.1, т.23 ЗЧРБ и декларираните неверни данни. .

Съгласно чл.11, ал.5 ППЗЧРБ, когато чужденец от български произход е влязъл законно на територията на Република България и не притежава виза за дългосрочно пребиваване, дирекция "Миграция" или отдел/сектори/групи "Миграция" при ОДМВР след предоставянето на писмено становище от ДАНС и след заплащането на такса за визата по съответната тарифа, могат да издадат разрешение за пребиваване, когато държавният интерес налага това или при извънредни обстоятелства, доказани по надлежния ред със съответни документи, или след представяне на регистриран в Националната агенция за приходите трудов договор, сключен за срок минимум шест месеца. Съгласно чл.24, ал.1, т.5 ЗЧРБ, разрешение за продължително пребиваване могат да получат чужденците, които "имат основание да им бъде разрешено постоянно пребиваване;" Следва да се посочи, че нито едно от останалите изисквания за предоставяне на разрешението по заявлението на Д. И. не е спорно и се установяват от представените към заявлението доказателства, описани по-горе.

Въз основа на всичко изложено, съдът формира извод, че оспорената заповед, е издадена от компетентен орган, при спазване от формална страна на изискванията за съдържание и форма, и процесуалните правила, но при неправилна преценка на доказателствата, събрани в хода на административното производство, предвид на което е издадена в противоречие с чл.26, ал.1, вр. чл.10, ал.1, т.23 ЗЧРБ, - основание по чл.146, т.4 АПК за незаконосъобразност, съответно за отмяната ѝ. Тъй като се касае за изключителна компетентност по чл.23, ал.7 ЗЧРБ - правото по заявлението е допустимо да бъде предоставено само от компетентен по тази разпоредба административен орган, съдът следва да +постанови връщане на делото като преписка на компетентният административен орган при СДВР, за ново разглеждане на заявлението на Д. И. от 19.03.2025г. за предоставяне на право по пребиваване по чл. 24, арл.1, т.5 ЗЧРБ вр. чл.11, ал.5 ППЗЧРБ.

При този изход на делото, съдът следва да разгледа своевременно направеното искане от адв. А. за присъждане на разноски в полза на оспорващата и по списъка, обсъден по-горе, предвид

данните за плащането им - като такива следва да се присъдят в размер на 10 лв. за държавна такса и 600 лв. за платеното възнаграждение на адвоката, който размер не е прекомерен, предвид обема и формата на осъществената защита и процесуално представителство по делото от адв. А.. При превалутиране в евро, СДВР следва да бъде осъдена да заплати на оспорващата сумата от 311,89 евро.

На основание изложеното и чл.172 АПК, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на Д. И., гражданка на Република М., [дата на раждане] , заповед № 513з-6022/20.05.2025г., издадена от инспектор С., в качеството му на началник на отдел Миграция - СДВР, с която по подадено заявление от 19.03.2025г. е постановен отказ за предоставяне на право на продължително пребиваване, и

ВРЪЩА делото като административния преписка на компетентния орган при Столична дирекция на вътрешните работи по чл.23, ал.7 от Закона за чужденците в Република България за ново разглеждане на подаденото на дата 19.03.2025г. заявление от Д. И., гражданка на Република М., [дата на раждане] , за предоставяне на право на продължително пребиваване.

ОСЪЖДА Столична дирекция на вътрешните работи, със седалище в [населено място], да заплати на Д. И., гражданка на Република М., [дата на раждане] , сумата от 311,89 евро за разноски по делото.

Решението може да бъде обжалвано пред върховен административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му.

Съдия: